

PATHFINDER

číslo 9 ročník 2007

Jak bylo na táboře Jižního kříže?

Oddiel Orion Zvolen sa predstavuje...

UČÍM SE BÝT ODPOVĚDNÝ

Když začal Jindra chodit do školy, bylo to moc fajn. Rodiče mu pomáhali s úkoly, učili se s ním a on nosil dobré známky. Rád také doma pomáhal, ale když se zeptal, jestli může s něčím pomoci, tak slyšel často odpověď: „Ty se běž raději učit. Až budu mít nějakou velkou práci, tak ti řeknu.“ No a když zrovna učení neměl, tak si četl, hrál na počítači nebo šel ven. Později se už ani neptal, jestli rodiče potřebují pomoc. Zato rodiče si jednou řekli, že by bylo dobré, aby Jindra také měl nějaké povinnosti v domácnosti. Jindrovi se ale už pomáhat nechťelo, a tak se všemožně vymlouval. Zjistil, že nejlepší výmluva pro jeho lenošení je, že se musí učit, protože by dostal špatnou známku. Docela mu to vycházelo.

Jednou byl na návštěvě u kamaráda, a protože ho čtení bavilo, vzal si tam knihu a začel se do zajímavého příběhu o lenivém ledňáčkovi.

Na kameni uprostřed říčky prozářené jarním sluncem se potkali dva ledňáčci.

„Dobrý den, pane sousede, jak se vede?“

„Ále, mladí se vylíhli, a já už nevím, kam dřív skočit, abych uživil celou rodinu.“

„Však naši už jsou taky venku a spolykají toho tolik, že se až divím, jak se to do nich vejde. Večer jsem celý ulítaný. Ale za tu radost to přece stojí!“

„Krásně mluvíte, sousede, jenže zvládat tolik práce už tak krásné není. Dlouho jsem přemýšlel a už vím, jak na to. Nebudu se unavovat chytáním maličkých rybiček, počkám si na velikou a ušetřím si spoustu lítání.“

„Myslíte? Mně se to moc nezdá. Kdoví, jak ten váš nápad bude fungovat. Já raději zůstanu u svých osvědčených metod. Přeji vám úspěšný lov!“

Rozloučili se, jeden zůstal na kameni a číhal na velkou rybu, zatímco druhý odlétl a každou chvíli ho bylo vidět, jak se mihl nad vodou s rybkou v zobáku. Když se sluníčko sklánělo k obzoru, zastavil se na chvíli u kolegy na kameni:

„Jak se daří, sousede?“

„Ále, zatím jsem žádnou pořádnou rybu ani nezahlédl. Nesmíte však zapomínat, že trpělivost přináší růže. Přes den bylo moc horko, takže ryby zůstaly skryté u dna a vyplují až teď. Raději zmizte, abyste mi je nevyplašil.“

Pilný ledňáček se tedy rozloučil, zalezl do hnízda a do rána odpočíval. Lenivý ledňáček podřimoval na kameni a čekal na velkou rybu. Tam ho ráno zastihl jeho pilný soused. Ani se nemusel ptát na výsledky nočního lovu. Na první pohled bylo vidět, jak se věci mají. Snaha rozmluvit lenochovi jeho hloupý nápad však vyšla naprázdno.

Lenivý ledňáček byl velmi nervózní. Viděl, že jeho soused stále lítá s malými rybkami, zatímco on nechytí vůbec nic. Snažil se nemyslet na své děti a na to, že se o ně neumí postarat.

Přesto číhal dál, opět marně. Sám byl už tak zesláblý hladem, že by nedokázal chytit ani nejmrňavější rybičku. Navíc měl strach vrátit se domů. Najednou uslyšel souseda:

„Nechcete si něco smlsnout, než se rozhýbou ty větší ryby?“

Vynálezce rybku slupl jako malinu. Lenivý ledňáček si vzpomněl na svoji rodinu a uvědomil si, že stejně tak jako on hladoví i jeho děti. A tak příští den už lítal stejně pilně jako jeho soused. Už se na nic nevymlouval.

Když Jindra příběh dočetl, uvědomil si, že jeho rodiče se o něj pilně starají a že jsou večer vždy hodně unaveni prací, kterou musí zvládnout. Toho dne udělal rozhodnutí, že jim bude pomáhat a nebude se už hloupě vymlouvat na školu.

Není snadné zvládat všechny povinnosti, ale věřím, že vám dá Pán Ježíš sílu, stejně jako dal sílu Jindrovi, aby udělal moudré rozhodnutí.

KAREL STANĚK

Co nás čeká v listopadu? / Co nás čeká v novembri?

4. Urob si sám (Ostrava - informace u vedoucích)
9. - 11. volejbalový turnaj (B. Bystrica)
17. teenagerský weekendík (ZS)
22.-25. stezka písmaků - finále (ČS)
23.-25. Levické Blues II (Levice)
24.-25. hud. festival Vysočina (Jihlava)
okreskové KP (Třinec)

LETNÍ TÁBOR JIŽNÍHO KŘÍŽE

Tam, kde se z jihočeských pánví zvedá pásmo hraničních hor, kde dodnes narazíte v močále na stopu šelmy, kde si staleté stromy v noci šeptají příběhy dávných časů, tam letos zavlála vlajka Klubu Pathfinder.

Na lesní louce pod Boubínem, v místě zvaném Hájná hora, postavili své stany kamarádi z Jižního kříže.

Pobyt na čerstvém vzduchu nám svědčil. Odolali jsme zimě i vedru, lijáku i žáru slunce. Pomocí her a večerních vyprávění jsme se hlouběji ponořili do obsahu poselství Klubu Pathfinder.

Děk patří všem, kdo se podíleli na budování, zdárném průběhu i závěrečném bourání tábora. A že to letos byla pořádná fuška! Uf.

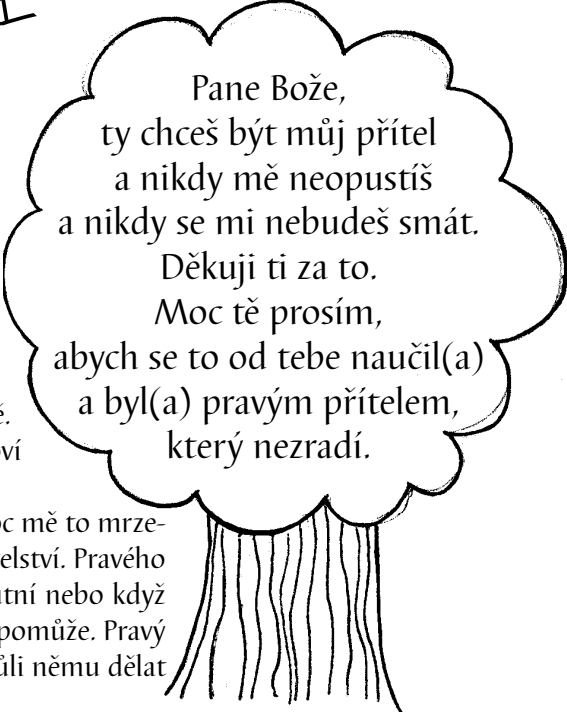
K4

V NOUZI POZNÁŠ PŘÍTELE

Možná máš někdy stejný pocit jako já, že jsi sám (sama), bez kamarádů. Někdy chceme kamarády za každou cenu, a uděláme kvůli nim věci, které bychom jinak nedělali. V hloubi duše se za to stydíme, ale touha po kamarádech a po tom, aby nás vzali do party, je větší. Potom nastane situace, která prověří, jak držíme při sobě. A my najednou zjišťujeme, že se na nás naši noví kamarádi vykašlali.

Tohle se stává. I mě se to najednou stalo. A moc mě to mrzelo. Ale od té doby vím, jakou cenu má pravé přátelství. Pravého kamaráda poznáme ve chvíli, když budeme smutní nebo když nám někdo bude ubližovat. A on nás neopustí a pomůže. Pravý přítel nás bere takové, jací jsme, a nemusíme kvůli němu dělat věci, za které bychom se pak mohli stydět.

A ještě jednu věc jsem si uvědomila. Jsem i já tak dobrý přítel? A co ty?

Pane Bože,
ty chceš být můj přítel
a nikdy mě neopustíš
a nikdy se mi nebudeš smát.
Děkuji ti za to.
Moc tě prosím,
abych se to od tebe naučil(a)
a byl(a) pravým přítelem,
který nezradí.

JADV

Ahoj, holky a kluci,
jistě mi dáte za pravdu, že prázdniny bez tábora – to je jako léto bez sluníčka. A tábor bez skvělých zážitků je jako slon bez choboty.

Ještě předtím, než stihneme všechno zapomenout, vyhlášíme SOUTĚŽ!!!

O CO? MŮŽETE SI VYBRAT:

O NEJV TIPNĚJŠÍ HISTORKU

O NEJLEPŠÍ FOTO

O NEJORIGINALNĚJŠÍ „VORKŠOP“

A CO ZA TO?

NO PŘECE ZAJÍMAVÉ CENY! TŘEBA RŮZNÉ STOLNÍ A SPOLEČENSKÉ HRY!

Svoláme porotu, aby určila to „nej“. A pokud si ještě pořád nebudeme jisti, tak výherce vylosujeme! A to nejlepší, nejoriginálnější a nevtipnější uveřejníme v Adventu.

Svoje nejlepší, nejoriginálnější a nevtipnější příspěvky pošlete nejpozději do 1. 12. 2007!
Adresu najdete na poslední straně přílohy Pathfinderu.

JADV

BIBLICKÁ HÁDANKA

MŮJ NEJLEPŠÍ PŘÍTEL

Byl jsem mladý a plný elánu; vlastenec, který miloval Hospodina. Naše země měla tehdy vážné problémy. Naši zemi ovládli Médové a mnoho lidí muselo opustit své domovy – museli do zajetí. I já a moji přátelé jsme se stali zajatci. Měl jsem však štěstí v neštěstí. Byl jsem vybrán, abych se naučil kaldejskému písemnictví a jazyku, a abych bydlel na královském dvoře.

Na celé království dohlíželo 120 satrapů. Ti měli na starosti jednotlivá území v říši. Na ně dohlíželi tři říšští vládcové. A jedním z nich jsem byl já. Král byl se mnou spokojen a uvažoval o tom, že by mi dal na starost celé království. To se ale nelíbilo mým kolegům. Proto začali přemýšlet, jak proti mě krále poštvat.

Jednoho dne předstoupilo před krále všech 120 satrapů a dva říšští vládcové. Přišli mu navrhnout nový zákon: „Každý, kdo by se v období jednoho měsíce obracel v modlitbě na kteréhokoli boha nebo člověka kromě na tebe, králi, ať je potrestán.“ Králi se návrh líbil, a tak jej podepsal.

Přesto jsem každý den klekal a modlil se k Hospodinu. Jsem otrokem v cizí zemi, ale můj pravý pán je Hospodin a nikdo nad ním není. Ani předpisy a zákony.

A tak se stalo, co se dalo očekávat. Dopadl na mě trest. Poslali mě na jistou smrt. Měl jsem jednu noc přečkat mezi divokými a hladovými šelmami.

A jak to dopadlo? Bůh uzavřel tlamy šelmám, takže mi nezkřivily ani vlásek. Hospodin je můj Bůh a Zachránce. Mohu se na něj vždy spolehnout.

O jakém mladíkovi je řeč?

Proč si ho král oblíbil?

Jaký trest čekal toho, kdo poruší králův výnos?

Jak král reagoval na to, že právě jeho oblíbenec zákon porušil?

A jak potom král reagoval, když Hospodin mládence zachránil?

JADV

MÔJ ZÁŽITOK Z KLUBU PATHFINDER

Rok 2005 je už síce dávno za nami, ale mne spomienky zostávajú. Na každom tábore sa mi veľmi páčilo. Boli plné radosti a pekných zážitkov. Na jeden silný zážitok si zvlášť spomínam. Robili sme bobríka odvahy. Bolo to na letnom tábore v Kamenci pod Vtáčnikom. Na bobríka sme sa prihlásili dve — Lujzička a ja. Večer sme išli do neznámeho lesa a bola úplná tma. Mali sme prejsť po cestičke bez baterky. Bála som sa, obchádzal ma strach, ale verila som, že Pán Boh je pri mne. Prišla som do cieľa, kde na ceste čupel vedúci Jožko, ale ja som ho v tej tme vôbec nevidela. Zrazu v tom tichu zaznelo slovo „Ahoj“. Ja som sa zľakla a zastala som. Prišlo mi to ľúto a vyronila som aj pár slz, ale bobríka odvahy som splnila. Na tento zážitok z tábora nikdy nezabudnem.

JANKA NEMCOVÁ — ODDIEL ORION

MLADÍ „POŽIARNICI“

Už ste zažili počas tábora výbuch? My áno, a dokonca priamo v kuchyni. Stalo sa to v čase, keď sa končil náš jesenný tábor. V kuchyni nášho zboru si pripravujeme obed. Na panvici sa zohrieva olej, na ktorom sa bude pražiť cibuľka. Zrazu z kuchyne počuť výkrik „Horí!“; Hneď pribieha vedúci a bezradne sa pozerá na plamene šľahajúce z panvice. Najmladší člen nášho oddielu nestráca čas a podáva vedúcemu pohár vody. Ten bez rozmýšľania nalieva vodu na panvicu. Výbuch! Kuchyňa je zrazu naplnená hustým dymom. Otvárame okná, dym mizne a my s hrôzou zisťujeme, že strop aj steny dostali tmavošedý nádych. Nakoniec však všetko dobre dopadlo, pretože kuchyňa bola do soboty vymalovaná. Odvtedy si všetci dobre pamätáme, že horúci olej sa nikdy nehasí vodou.

MONČA — ODDIEL ORION

VÝLET NA PÄŤ JAZIER

Mojím najkrajším zážitkom z Klubu pathfinder bol celodenný výlet do okolia Banskej Štiavnice. Uskutočnil sa cez letné prázdniny v roku 2006. Vybrali sme sa ôsmi. Vedúci Jožko a my — Monča, Maťa, Lujzička, Maťo, Janka, Linda a Samo. Poznávali sme krásnu prírodu v chránenej krajinskej oblasti Štiavnické vrchy. Veľa sme sa nachodili, ale nevadilo nám to — skôr naopak. Putovali sme okolo piatich jazier a v dvoch z nich sme sa aj vykúpali. Cestou sme sa hrali zaujímavé hry. Bolo to super! Rada by som si to zopakovala, veď aj tento rok budú letné prázdniny...

MAŤA — ODDIEL ORION

PŘEDSTAVUJEME SE

ZVOLEN

11

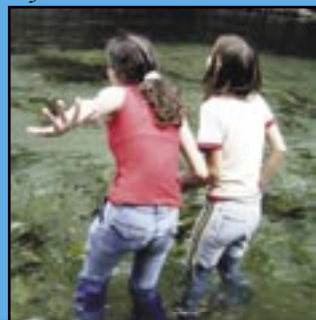
Náš oddiel Orion vznikol na Slovensku ako 11. v poradí. Pochádzame zo Zvolena, krásneho stredoslovenského mesta. Názov Orion je asi každému jasný. Vybrali sme ho podľa súhvezdia, ktoré má rovnaký názov. Oddiel má dve družiny: Vydry a Hviezdičky. Sú to starší — školáci, ktorí si na spoločných schôdkach a akciách plnia úlohy stupňov zdatnosti a tí úplne maličkí škôlkári, ktorí sa len začínajú oboznamovať s úlohami pathfinderov a ich poslaním.

Stretávame sa pravidelne v klubovni, chodíme na spoločné výlety a tábory. Radi sa zabávame, no snažíme sa nikdy nezabudnúť na to, že sme pathfinderi a podľa toho sa musíme aj správať.

My starší pomáhame vedúcim s vedením mladšej družiny Hviezdičky, pretože by sme sa v budúcnosti chceli stať radcami. Niektorí z nás sa pripravujú na sľub, ktorý bude v lete a tí, čo ho už majú za sebou, im v tom ochotne pomáhajú. Inak sme, ako každý iný oddiel, veselý, zvedavý a občas aj trochu neposlušný kolektív. No naši vedúci, či už tí, ktorí sú s nami častejšie, alebo tí, ktorých vidíme len zriedka, majú vždy dost energie, aby si s nami vedeli poradiť a naučiť nás byť správnymi pathfindermi.

Asi takto vyzerá náš oddiel. Azda ešte spomeniem, že je nás spolu asi 20 detí, 4 vedúci a tiež rodičia, ktorí sa radi vracajú do mladosti a spolu s nami navštevujú prírodu, okolie a všetko, čo nás baví. Veď v takom výbornom kolektíve, ako je ten náš, sa darí všetko lepšie a s úsmevom na tvári...

MARTINA MIKULOVÁ — ORION ZVOLEN

Podrobnosti o Pathfinderu a o akciách najdete na internetových stránkách:
www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk
Redakce: Jana Dvořáčková, Za Opusem 1231, 156 00 Praha 5-Zbraslav
e-mail: advent@pathfinder.cz